

ORZECZENIE

dnia (...) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie

w składzie:

Przewodniczący: Grzegorz Koksanowicz

Sędziowie: Dariusz Kowalski - sprawozdawca
Bożena Bilkiewicz-Bańka

Protokolant: aplikant radcowski Katarzyna Sobolewska-Rubaj

w obecności **Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** Radcy Prawnego **Huberta Ząbek**

po rozpoznaniu na rozprawie: dnia (...) r.

sprawy Radcy Prawnego (...) s. (...) i (...),
ur. (...) w (...)
zam. (...)
(...)

obwinionego o to, że:

w dniu (...)r., przekazując swojemu mocodawcy (...) postanowienie Sądu Okręgowego w (...) z dnia (...) r., sygn. akt (...) w przedmiocie zwolnienia w/w od opłaty od skargi kasacyjnej w części ponad kwotę (...) poinformował klienta, o konieczności zapłaty pozostałej części opłaty po uprawomocnieniu się postanowienia oraz wezwaniu powoda przez Sąd do zapłaty, czym doprowadził do odrzucenia skargi kasacyjnej przez Sąd Okręgowy w (...) na podstawie art. 398'6 § 2 k.p.c. w związku z art. 112 ust. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, z powodu jej nie uiszczenia w terminie.

tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 637 ze zm.),

I. uznaje obwinionego Radcę Prawnego (...) winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz. U. z 2014 r. , poz. 637 z późn. zm.)

i za to na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 1 i art 65 ust.1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych wymierza mu karę upomnienia

II. obciąża Obwinionego kosztami postępowania dyscyplinarnego w wysokości (...) zł (...)

Przewodniczący

Grzegorz Koksanowicz

Członkowie

Dariusz Kowalski

Bożena Bilkiewicz-Bańka

Uzasadnienie

W dniu (...) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga p. (...) zam. (...) na postępowanie radcy prawnego (...). Z treści przedmiotowej skargi wynika, że radca prawny (...) reprezentował skarżącego w procesie przed Sądem Rejonowym (...) (sygn. akt (...)), a następnie przed Sądem Okręgowym w (...) (sygn. akt (...)) o zapłatę kwoty (...)zł. W uzgodnieniu z Panem (...) radca prawny (...) sporządził skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w (...) z dnia (...)r. sygn. akt (...). Postanowieniem z dnia (...) r. Sąd Okręgowy w (...) w sprawie sygn. akt (...) zwolnił skarżącego od opłaty od skargi kasacyjnej w części ponad kwotę (...).

Odpis powyższego postanowienia doręczony został radcy prawnemu (...) w dniu (...)r. Po otrzymaniu w/w postanowienia radca prawny (...) przekazał swojemu mocodawcy informację o potrzebie oczekiwania na wezwanie Sądu do zapłaty pozostałej kwoty opłaty od skargi kasacyjnej. W konsekwencji skarga kasacyjna nie została opłacona w terminie, co skutkowało jej odrzuceniem przez Sąd na podstawie art. 398'6 § 2 k.p.c. w związku z art. 112 ust. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Ponadto, skarżący pismem z dnia (...) r. wezwał pełnomocnika (...) do zwrotu pobranego w sprawie wynagrodzenia w kwocie (...)zł. r

W ocenie skarżącego r. pr. (...) nie dochował należytej staranności przy prowadzeniu sprawy, co skutkowało odrzuceniem skargi kasacyjnej. W związku z tym skarżący domagał się wyciągnięcia wobec r. pr. (...) konsekwencji dyscyplinarnych.

Na skutek powyższej skargi, Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w (...) w dniu (...) r wszczął i prowadził dochodzenie w sprawie podejrzenia popełnienia przez radcę prawnego (...) przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt. 1 ustawy o radcach prawnych, tj. zawinonego, nienależytego wykonywania zawodu radcy prawnego. W toku przeprowadzonego w tej sprawie dochodzenia ustalono, następujący stan faktyczny.

Radca prawny (...) w dniu (...)r. przyjął od (...) pełnomocnictwo procesowe do prowadzenia sprawy firmie (...) o zapłatę, co stanowi okoliczność bezsporną. W toku instancji (...) nie wnosił żadnych zastrzeżeń do sposobu i jakości usługi prawnej świadczonej przez radcę prawnego (...).

Po zakończeniu postępowań instancyjnych, w związku z niekorzystnymi dla Pana (...) wyrokami Sądów, dniu (...) r. radca prawny (...) przyjął od (...)pełnomocnictwo do wniesienia skargi kasacyjnej w przedmiotowej sprawie i reprezentowania (...) w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym, co również stanowi okoliczność bezsporną.

Wraz ze skargą kasacyjną, radca prawny (...) złożył wniosek o zwolnienie Mocodawcy od opłaty od skargi kasacyjnej. Sąd Okręgowy w (...) przychylił się do wniosku pełnomocnika w części i postanowieniem z dnia (...) r., sygn. akt (...) zwolnił (...) od opłaty w części ponad kwotę (...)zł. Pozostałą część opłaty w wysokości (...)zł powód (...) zobowiązany był uiścić.

Radca Prawny (...) w dniu (...) r. przekazał swojemu mocodawcy odpis w/w postanowienia, na którym umieścił odręcznie adnotację, o konieczności zapłaty pozostałej części opłaty po

uprawomocnieniu się postanowienia oraz wezwaniu (...) przez Sąd do zapłaty. (...) zastosował się do pouczenia swojego pełnomocnika i przez następne dni oczekiwał na wezwanie Sądu. Tymczasem, Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398'6 § 2 k.p.c. w związku z art. 112 ust. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, z powodu jej nie uiszczenia w terminie.

Przesłuchany w toku dochodzenia, w dniu (...) r. oraz w dniu (...) r (...) potwierdził stawiane radcy prawnemu w skardze zarzuty i oświadczył, że odpis postanowienia Sądu Okręgowego z dnia (...) r., który wpłynął do pełnomocnika (...), a który klient otrzymał w dniu (...) r. opatrzony był odrębną adnotacją radcy prawnego (...), z której wynikało, że klient powinien oczekiwać na wezwanie Sądu do zapłaty pozostałej części opłaty, tj. (...).

Jak się później okazało Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną z uwagi na brak dokonania opłaty w terminie 7 dni od dnia doręczenia wspomnianego powyżej postanowienia pełnomocnikowi.

Ponadto, jak zeznał pokrzywdzony jego pełnomocnik miał mu oświadczyć, iż zapomniał o tym przepisie, na podstawie którego Sąd odrzucił skargę.

(...) zeznał, że w przypadku przegranej sprawy przed Sądem Najwyższym miał zamiar wnieść skargę do Strassburga jednak warunkiem było wykorzystanie drogi krajowej włącznie z Sądem Najwyższym. (...) potwierdził realną gotowość do wniesienia skargi kasacyjnej oraz opłacenia jej w wysokości ustalonej przez Sąd.

Kończąc swoje zeznania (...) oświadczył, że oczekuje od radcy prawnego (...) zwrotu kwoty (...)zł, a więc całości zapłaconego mu honorarium, jako rekompensaty. Odnośnie do postępowania dyscyplinarnego wniósł, o wyciągnięcie konsekwencji dyscyplinarnych wobec obwinionego.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, w dniu (...) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowił przedstawi (...) zarzut nienależytego wykonywania zawodu radcy prawnego, polegającego na tym że w dniu (...) r., przekazując swojemu mocodawcy (...) postanowienie Sądu Okręgowego w (...) z dnia (...) r., sygn. akt (...) w przedmiocie zwolnienia w/w od opłaty od skargi kasacyjnej w części ponad kwotę (...) zł poinformował klienta, o konieczności zapłaty pozostałej części opłaty po uprawomocnieniu się postanowienia oraz wezwaniu powoda przez Sąd do zapłaty, czym doprowadził do odrzucenia skargi kasacyjnej przez Sąd Okręgowy w (...) e na podstawie art. 398'6 § 2 k.p.c. w związku z art. 112 ust. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, z powodu jej nie uiszczenia w terminie.

Czyn ten stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych.

Przesłuchany w dniu (...) r. w charakterze obwinionego radca prawny (...) nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu oraz nie zgodził się z zarzutami stawianymi mu przez (...). Wyjaśnił, że poinformował klienta, aby ten oczekiwał na wezwanie Sądu po to, aby dać klientowi więcej czasu na zebranie pieniędzy, których na dzień wydania przez Sąd postanowienia klient nie posiadał. Nie negował on faktu „umknięcia” terminu do wniesienia pozostałej części opłaty od skargi kasacyjnej. Wyjaśnił, że wówczas nie myślał o przepisie, który w tym zakresie jest „sztywny”, ale liczył,

że oczekując na wezwanie Sądu klient zyska kilka dni lub tydzień – dwa więcej na zbieranie pieniędzy, w szczególności czas na uzyskanie pieniędzy od córki.

Obwiniony oświadczył, że jego działanie nie nosiło, ani cech umyślności, ani rażącego niedbalstwa, a jedynie miał to być nadmiar jego wrażliwości, który niesłusznie wziął górę nad „sztywnością” prawa, czy przepisu.

W dniu (...) r Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu (...).

Powyższy stan faktyczny Sąd Dyscyplinarny ustalił w oparciu o dowody zebrane w aktach sprawy: zeznania (...) ((...)) wyjaśnienia (...) ((...)), kopie dokumentów zgromadzonych na kartach: (...).

Sąd zważył co następuje:

Skarga (...) ma uzasadnione podstawy jeśli chodzi o zarzut nienależytego wykonywania zawodu radcy prawnego.

Natomiast odnośnie do żądania (...) zwrotu wynagrodzenia radcy prawnego, należy jedynie zaznaczyć, że wersje pokrzywdzonego i obwinionego różnią się w zakresie poszczególnych kwot składających się na kwotę honorarium. Fakt wystąpienia tych niewielkich rozbieżności pozostaje jednak bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, której przedmiotem nie są wzajemne rozliczenia pełnomocnika i mocodawcy. Roszczenia o zwrot pobranego honorarium pozostają poza zakresem kontroli Rzecznika i Sądu Dyscyplinarnego. Organy te, nie posiadają instrumentów prawnych, aby nakazać pełnomocnikowi zwrot wynagrodzenia na rzecz byłego mocodawcy. Takiej sankcji nie przewiduje katalog kar przewidziany w ustawie o radcach prawnych. W związku z tym, Sąd nie dokonywał oceny stanu faktycznego w tym zakresie, jak również zeznań świadka (...) i wyjaśnień obwinionego.

Sąd Dyscyplinarny przyjął za własne ustalenia stanu faktycznego dokonane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w trakcie prowadzonego dochodzenia. Ustalony stan faktyczny oparty jest na zeznaniach pokrzywdzonego i wyjaśnieniach obwinionego oraz na zgromadzonych w sprawie dokumentach, które nie budzą najmniejszych wątpliwości co do ich autentyczności.

Radca prawny (...) bez wątpienia był pełnomocnikiem (...) w postępowaniu przed Sądem Rejonowym (...) oraz Sądem Okręgowym w (...) w sprawie p-ko firmie (..) o zapłatę. Następnie, w dniu (...) r. przyjął pełnomocnictwo procesowe do wniesienia skargi kasacyjnej i reprezentowania klienta przed Sądem Najwyższym. Jak wynika z zeznań (...), wyjaśnień (...) oraz treści postanowienia Sądu Okręgowego z dnia (...)r. pełnomocnik złożył wniosek o zwolnienie (...) od opłaty od skargi kasacyjnej, który został uwzględniony w części ponad kwotę (...) zł. Z treści adnotacji sporządzonej przez obwinionego na odpisie wspomnianego powyżej postanowienia wynika jednoznacznie, że klient po uprawomocnieniu się postanowienia powinien oczekiwać na wezwanie Sądu do zapłaty pozostałej

części opłaty, tj. (...) zł. Obwiniony, któremu podczas przesłuchania przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego okazano odpis w/w postanowienia przyznał się do sporządzenia wspomnianej adnotacji i przekazania informacji tej treści swojemu klientowi. Następnie, postanowieniem z dnia (...) r. Sąd Okręgowy w (...) odrzucił skargę kasacyjną (...) na podstawie art. 398'6 § 2 k.p.c. w związku z art. 112 ust. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, z powodu nie uiszczenia opłaty w terminie.

Okoliczności przedmiotowej sprawy w ocenie Sądu Dyscyplinarnego nie pozostawiają najmniejszych wątpliwości, że do odrzucenia skargi kasacyjnej przyczynił się bezpośrednio radca prawny (...) udzielając klientowi pouczenia, o którym mowa w stawianym mu zarzucie. W ocenie Sądu, bez znaczenia dla oceny okoliczności sprawy pozostają wątpliwości pełnomocnika, co do płynności finansowej klienta i możliwości uiszczenia przez niego opłaty w ogóle. Podobnie też, bez znaczenia dla oceny zasadności stawianego mu zarzutu pozostają jego argumenty i prognozy w zakresie zasadności i powodzenia samej skargi kasacyjnej. Wreszcie bez znaczenia dla oceny stanu faktycznego sprawy pozostają roszczenia finansowe pokrzywdzonego względem byłego już pełnomocnika oraz jego rzekome i hipotetyczne plany skierowania sprawy do (...)

W ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie podstawowe znaczenie ma fakt pozbawienia pokrzywdzonego prawa do rozpoznania jego sprawy w postępowaniu kasacyjnym. Skutkiem działania pełnomocnika w tym przypadku było odrzucenie skargi kasacyjnej. Wystąpienie skutku w postaci szkody nie jest warunkiem koniecznym do przyjęcia, że popełnił on przewinienie dyscyplinarne, chociaż fakt jej wystąpienia mógłby stanowić dodatkową okoliczność obciążającą. W tym miejscu należy wyraźnie zaznaczyć, że kwestia ewentualnej szkody nie była przez pokrzywdzonego w ogóle podnoszona zarówno w toku dochodzenia jak również podczas rozprawy sądowej w dniu (...) r.

Przesłuchany w charakterze świadka (...) na rozprawie w dniu (...) r. potwierdził w całości swoje zeznania złożone w prowadzonym dochodzeniu.

Przesłuchany w charakterze obwinionego na rozprawie w dniu (...) r. radca prawny (...) przyznał, że miało miejsce zdarzenie o którym mowa jest w stawianym mu przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego zarzucie, jednakże w jego ocenie, nie jest to wystarczająca okoliczność do tego aby obwinić radcę prawnego i nakładać karę dyscyplinarną. Jednocześnie obwiniony podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w prowadzonym dochodzeniu.

Nie można zgodzić się z twierdzeniem obwinionego, że skarżącemu – (...) nie przysługują prawa strony w przedmiotowym postępowaniu. (...), uzyskał przymiot strony, a konkretnie pokrzywdzonego nie z uwagi na fakt wystąpienia szkody w jego mieniu, ale z uwagi na fakt naruszenia jego dobra prawnego, jakim w tym przypadku jest prawo do Sądu.

Bez znaczenia w kontekście stawianego zarzutu, w ocenie Sądu Dyscyplinarnego, są wyjaśnienia obwinionego złożone na rozprawie dot. sposobu prowadzenia postępowań przed Sądem Rejonowym i Sądem Okręgowym czy też dywagacje na temat zwrócenia się z pytaniem prawnym do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z Konstytucją rozporządzenia Ministra Skarbu Państwa pozostającego w związku z prowadzoną przez niego sprawą.

Okoliczności te nie mają jakiegokolwiek związku z błędnym pouczeniem Mocodawcy co do terminu zapłaty brakującej opłaty od skargi kasacyjnej, jej wysokości. Podkreślenia wymaga, że obwiniony przyznał się zarówno w prowadzonym dochodzeniu jak i na rozprawie, że błędnie pouczył Pana (...) o skutkach postanowienia Sądu Okręgowego w (...) z dnia (...) r. o częściowym zwolnieniu od opłaty od skargi kasacyjnej. Jednakże odmiennie ocenia zaistniałe zdarzenie.

W ocenie Sądu Dyscyplinarnego okoliczności przedmiotowej sprawy nie budzą najmniejszych wątpliwości. Od profesjonalnego pełnomocnika, a takim jest radca prawny, należy żądać dobrej znajomości prawa, podejmowania wszystkich czynności i działania na korzyść swojego Mocodawcy, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Mocodawca udzielając pełnomocnictwa profesjonalnemu pełnomocnikowi ma prawo oczekiwać, że ten będzie wykonywał powierzone zlecenie nie tylko zgodnie z obowiązującymi przepisami ale również ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego.

Zdaniem Sądu Dyscyplinarnego działanie obwinionego opisane w stawianym mu zarzucie przeczy powyższym zasadom i bezspornie wypełnia dyspozycję przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych. Jednocześnie dotychczasowy sposób wykonywania zawodu radcy prawnego przez (...), a w szczególności jego niekaralność uzasadniają wymierzenie mu najłagodniejszej kary dyscyplinarnej – kary upomnienia.

O kosztach postępowania Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie przepisu art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych, zgodnie z którym w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony. Koszty postępowania dyscyplinarnego stanowią wszelkie wydatki poniesione w związku z tym postępowaniem.

W niniejszej sprawie na koszty postępowania składały się koszty doręczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości pism, wezwań i zawiadomień (...), koszty delegacji służbowej sędziego Sądu Dyscyplinarnego (...) zł) oraz wynagrodzenie składu orzekającego (...).